

[Ebba Strange]

hold, de har særligt kendskab til. Der kan henvises til, at folketingets ombudsmand i en udtalelse fra 28. marts 1978 har opfordret til, at reglerne for offentligt ansattes ytringsfrihed bliver klargjort.

Besvarelse (29/11 78):

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Ved besvarelsen af det stillede spørgsmål skal jeg indledningsvis henvise til den besvarelse, finansministeren i sidste folketingssamling gav hr. Bernhard Baunsgaard på et spørgsmål om, hvorvidt finansministeren ville tage initiativet til at udarbejde et nyt regulativ for offentligt ansatte, så deres deltagelse i den offentlige debat kan sikres. Jeg henviser til Folketingstidende 1977/78 sp. 12985-88.

Som fremhævet i finansministerens besvarelse af dette spørgsmål er offentligt ansattes adgang til at deltage i den offentlige debat, med andre ord deres ytringsfrihed, undergivet to sæt af retlige begrænsninger, nemlig dels dem, der følger af lovgivningens regler om tavshedspligt, dels dem, der sammenfattes under betegnelsen »loyalitetsskiltet«.

Det er derfor i og for sig nærliggende, når regeringen nu har besluttet sig til at nedsætte et udvalg til behandling af tavshedspligtsproblematikken, da at rejse spørgsmål om at inddrage også det andet sæt af begrænsninger i tjenestemænds ytringsfrihed i dette udvalgsarbejde.

Efter min mening ville det imidlertid ikke være rigtigt at medtage denne yderligere problemstilling i det nye udvalgs kommissorium, der kan blive omfattende nok endda.

Udgangspunktet for det nye udvalgs arbejde er jo spørgsmålet om, hvorvidt de gældende regler om tavshedspligt i tilstrækkeligt omfang tilgodeser almindelige retsbeskyttelses hensyn i forhold til de mennesker, der inddrages i en forvaltningsmæssig sagsbehandling. Dette udgangspunkt ville blive ganske forflygtiget, hvis man medtog det generelle spørgsmål om tjenestemænds ytringsfrihed, idet vurderingen heraf beror på helt andre principielle synspunkter.

For så vidt der i begrundelsen for det spørgsmål, der er stillet til mig, henvises til folketingets ombudsmands udtalelse af 28. marts 1978, kan jeg oplyse, at denne henven-

delse for tiden er under overvejelse i indenrigsministeriet.

Til *finansministeren (23/11 78)* af:

Ebba Strange (SF):

»Vil ministeren snarest tage initiativ til at ændre de af departementschefen i administrationsdepartementet udstukne retningslinier, der kraftigt beskærer de ansattes almindelige ytringsfrihed?«

(Spm. nr. 277).

Begrundelse.

Ifølge referatet fra et samarbejdsudvalgs-møde, der er offentliggjort i Information for 18.-19. november i år, har departementschefen i administrationsdepartementet forbudt de ansatte at ytre sig i artikler og indlæg ved offentlige møder om aktuelle politiske spørgsmål, der vedrørte deres eget eller departementets område.

For at sikre alsidighed og grundig information i den offentlige debat er det afgørende, at offentligt ansatte – uden at skulle frygte repressalier – kan ytre sig om de samfundsmæssige forhold, de har kendskab til fra deres arbejde, bortset fra sådanne der har særlig fortrolig karakter.

Derfor må det anses for påkrævet, at de af departementschefen egenhændige og ulovhjemlede begrænsninger af de ansattes ytringsfrihed snarest ophæves.

Besvarelse (30/11 78):

Finansministeren (Heinesen):

Af begrundelsen for spørgsmålet fremgår, at det drejer sig om referatet af et samarbejdsudvalgs-møde i administrationsdepartementet. Jeg vil derfor gerne gøre nogle bemærkninger om samarbejdsudvalgenes virksomhed i staten.

Møder i samarbejdsudvalg har karakter af et forum for frie og åbne udvekslinger af synspunkter. I overensstemmelse hermed må departementschefens bemærkninger tages som udtryk for hans personlige synspunkter, der således ikke har karakter af en tjenstlig instruks. Dette fremgår da også af referatet. Samarbejdsudvalgsdrøftelserne har da heller ikke ført til vedtagelse af principper med hensyn til tavshedspligt og ytringsfrihed for